

„To musí být náhoda. Prostě se jen trefili. Podívejte, i já tu mám připraven můj oblíbený časopis, a dokonce v češtině! To jsem z toho blázen,“ kroutil hlavou tatínek.

„A co ty? Máš tu také něco, co bys nečekala?“ zeptali se Eliška s tatínkem maminky jedním dechem. Maminka se prošla po chatce. Nic však nenašla.

„Na mě se asi zapomnělo. To by musela být hotová kouzla, kdybych i já tu měla něco mně blízkého,“ usmála se a vyšla ven z chatky pro svůj kufr. Na terase zakopla a zavravorala. „Auvajs, to jsem si dala. Co to tady...no to né! Pojdte se honem podívat!“ zvolala maminka a Eliška s tatínkem byli u ní cobydup. „Propánajána, vždyť to je mé oblíbené houpací křeslo z hnědého proutí. To není možné. To se mi bude ale krásně odpočívát.“

Všichni se ještě nějakou dobu rozhlíželi do všech stran. Nemohli věřit svým očím, kam se to vlastně dostali.

„Kde jsme se to ocitli?“ zeptali se rodiče sami sebe.

„No přece v kouzelné zemi Palmării!“ zasmála se Eliška a zamířila se s Opkou podívat k moři.

